

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี

Factors affecting the implementation of the livable city policy in Khu Wat Sub-district, Municipality Pathum Thani Province

รัฐบุรุษ คุ่มทรัพย์¹ พินัย วิถีสวัสดิ์² ธีร์ธวัช นุกุลกิจ³

Rattaburut Khumsap¹ Pinai Vitheesawat² Dheetawat Nukulki³

บทคัดย่อ

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ไปปฏิบัติ ของเทศบาลตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานีครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ 2) เพื่อศึกษาระดับการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ 3) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คือ พนักงานหรือบุคลากรในเทศบาลทั้งหมดทุกคน จำนวน 52 คน และเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามที่สร้างขึ้น สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยทรัพยากรการจัดการของเทศบาล 5 ด้าน กับผลการดำเนินงานเมืองน่าอยู่ โดยใช้สถิติหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของ Pearson's Correlation

ผลการศึกษาพบว่า

1. การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ของเทศบาลไปปฏิบัติ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยที่ด้านโครงสร้าง เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านบุคลากร และด้านสถานที่เป็นด้านที่ต่ำสุด ตามลำดับ
2. การศึกษาผลการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ของเทศบาลไปปฏิบัติ จำแนกตามตัวชี้วัดเมืองน่าอยู่ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยที่ด้านการบริหารจัดการที่ดี เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ด้านเมืองอยู่ดี ด้านเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ด้านคนมีสุข และด้านสิ่งแวดล้อมยั่งยืน เป็นด้านที่ต่ำสุด ตามลำดับ
3. การศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ของเทศบาลไปปฏิบัติ พบว่า ปัจจัยด้านโครงสร้าง บุคลากร งบประมาณ สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ

¹ อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเมธาร์ธย์, E-Mail: rattaburut12@gmail.com

Lecturer of Public Administration, Metharath University

² อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเมธาร์ธย์

Lecturer of Public Administration, Metharath University

³ อาจารย์ประจำหลักสูตรการจัดการ มหาวิทยาลัยเมธาร์ธย์

Lecturer of Management, Metharath University

ผลการดำเนินงานเมืองน่าอยู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 โดยงบประมาณมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการดำเนินงานเมืองน่าอยู่ มากที่สุด

คำสำคัญ : ปัจจัยที่ส่งผล, การดำเนินนโยบาย, เมืองน่าอยู่

Abstract

A study of factors affecting the implementation of the Livable City Policy of Bang Khu Wat Subdistrict Municipality, Pathum Thani Province. The objectives of this study were (1) to study the level of factors affecting the adoption of a livable city policy; (2) to study the level of livable city policy implementation. (3) To analyze the relationship between factors affecting the implementation of the livable city policy of Bang Khuwat Subdistrict Municipality. Pathum Thani Province The sample group in this study was all 52 employees or personnel in the municipality and collected data using a questionnaire created. Descriptive statistics were percentage, mean and standard deviation. Analyze and find the relationship of the factors of the municipality's management resources in 5 aspects with the performance of the livable city. By using statistics to find the correlation coefficient of Pearson's Correlation.

The results were as follows:

1. Studying factors affecting the implementation of the municipality's livable city policy. Classified by the municipality's administrative resource factors, it was found that the overall level was at the high level the structural aspect was the highest average followed by the budget aspect the materials and equipment aspect equipment personnel aspect and the place aspect was the lowest respectively.

2. According to the research on the implementation of the municipality's livable city policy. Classified by indicators. Liable city found that the overall was at a high level The good management aspect was the highest average level followed by livable cities and learning organizations aspect the happiness aspect and environmental sustainability aspect was the lowest aspect respectively.

3. The analysis of the factors affecting the implementation of the livable city policy found that the factors of structure, personnel and budget, place, materials, and equipment were positively correlated with the livable city performance. Statistically significant at the level of 0.01 with the budget having the most positive correlation with the livable city performance.

Keywords: Factors affecting, Implementation, Livable City Policy

บทนำ

แนวคิดเมืองน่าอยู่เข้ามาสู่ประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2537 เป็นผลเนื่องมาจากการสัมมนาร่วมกันระหว่างคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของสหประชาชาติภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก (ESCAP) กับรัฐบาลไทย ในเรื่องการพัฒนาเมือง ณ กรุงเทพมหานคร ความเคลื่อนไหวในเรื่องเมืองน่าอยู่จึงได้เกิดขึ้นตามลำดับ ซึ่งเริ่มขึ้นในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ภายใต้มุมมองด้านสาธารณสุข โดยกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ได้รับการสนับสนุนจากองค์การอนามัยโลกให้ดำเนิน โครงการเมืองน่าอยู่ ใน 5 เมืองนำร่อง ได้แก่กรุงเทพมหานคร นครราชสีมา พะเยา ยะลา และพินสาคิม โดยมุ่งให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้บริหารสูงสุดในราชการส่วนภูมิภาค เป็นผู้นำในการสร้างเครือข่ายการพัฒนา ร่วมกับชุมชนในท้องถิ่นนั้นๆ ซึ่งแต่ละเมืองก็จะมีวิธีการปฏิบัติต่างกันไป บ้างก็ใช้ความเข้มแข็งจากชุมชนจากฐานรากขึ้นมาก่อนและเมื่อมั่นคง ก็จะสามารถพัฒนาเมืองของตนได้อย่างยั่งยืนต่อไป นับเป็นขั้นเริ่มแรกของการเรียนรู้ที่ได้นำเอาแนวคิดและแนวทางเมืองน่าอยู่ขององค์การอนามัยโลกมาประยุกต์ใช้จริง ซึ่งก็ต้องสร้างความเข้าใจไปพร้อมกับการลงมือปฏิบัติเพื่อเรียนรู้ที่จะปรับใช้ให้เหมาะกับบริบทของแต่ละเมือง (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2562, น. 3)

ต่อมาเริ่มมีหลายหน่วยงานได้รับเอาแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและเมืองน่าอยู่ไปดำเนินการตามภารกิจของแต่ละหน่วยงาน โดยมีจุดเน้นในองค์ประกอบของเมืองน่าอยู่ที่ต่างๆ กันไป ขณะเดียวกันรัฐบาลเองก็มีแนวนโยบายที่จะส่งเสริมและกระตุ้นให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องตระหนักในความสำคัญและสนับสนุนการพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน จึงมอบให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประสานดำเนินการ พร้อมทั้งแต่งตั้งให้มีกลไก คณะกรรมการพัฒนาเมืองแห่งชาติ ขึ้นเมื่อต้นปี พ.ศ. 2543 เพื่อกำหนดนโยบายและประสานการดำเนินงานในเรื่องเมืองน่าอยู่-ชุมชนน่าอยู่ โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ต่อมาภายใต้การดำเนินงานของกลไกดังกล่าว ได้มีการจัดทำกรอบแนวทางการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน : เมืองน่าอยู่-ชุมชนน่าอยู่ ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 25 เมษายน พ.ศ.2543 เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการได้ต่อไป ประกอบกับช่วงเวลานั้นอยู่ระหว่างการเตรียมการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ทั้งในระดับจังหวัด ระดับอนุภาคทั่วประเทศ และระดับชาติ เพื่อให้สอดคล้องเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ในมาตรา 76 ซึ่งกำหนดให้รัฐต้องส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดกรอบนโยบาย การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ จึงเป็นโอกาสอันดีที่จะได้รับฟังแนวคิดและความต้องการของประชาชนซึ่งอยู่ในแต่ละพื้นที่และเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและรับผลจากการพัฒนาโดยตรง (ไชยยันตร์ กัมปนาท แสสนยากร, 2560)

เทศบาลเป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นสำหรับพื้นที่เขตเมืองที่มีประชากรหนาแน่นและมีความเจริญพอสมควร เป็นหน่วยงานภาครัฐที่ใกล้ชิดประชาชน ซึ่งได้รับภารกิจ และนโยบายจากรัฐบาลมาปฏิบัติ โดยให้บริการสาธารณะเพื่อประโยชน์สุขและเท่าเทียมกันแก่ประชาชนซึ่งนำไปสู่เมืองน่าอยู่ โดยสมาคม

สันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย ร่วมกับ สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย และกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ดำเนิน “โครงการประเมินเทศบาลน่าอยู่อย่างยั่งยืน ประจำปี พ.ศ. 2550” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและนำแนวคิดและหลักการ “เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน” ลงสู่เทศบาลทุกระดับ รวมทั้งเป็นการพัฒนากลไกในการติดตามตรวจวัดและประเมินผลการดำเนินงานของเทศบาล เพื่อให้เกิดการนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน ต่อไป โดยได้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบของเมืองน่าอยู่ไว้ 5 ประการคือ การเรียนรู้และพัฒนาภายในองค์กรเทศบาล การบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล การพัฒนาสภาพทางกายภาพของเมือง การพัฒนาด้านเศรษฐกิจของเมือง และการมีสังคมที่น่าอยู่ และการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมกับพัฒนาตัวชี้วัดของแต่ละองค์ประกอบเพื่อนำไปใช้ประเมินผลงานเทศบาลที่เข้าร่วมโครงการ มีเทศบาลระดับตำบล ระดับเมืองและระดับนครทั่วประเทศที่ดำเนินงานบรรลุเกณฑ์และตัวชี้วัด ได้รับการรับรองเป็นเมืองน่าอยู่ จำนวน 24 แห่งในปี พ.ศ. 2547 และ 53 แห่งในปี พ.ศ. 2552

ปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นปัจจัยหนึ่งที่บอกรถึง ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานที่หน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งบ่งชี้ถึงความพร้อม และความสามารถในการดำเนินนโยบายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์อย่างน้อยเพียงใด ปัญหาด้านสมรรถนะจะมีมากหรือน้อยยังขึ้นอยู่กับปัจจัยย่อยอีกหลายประการ ได้แก่ ปัจจัยทางด้านบุคลากร ปัจจัยทางด้านเงินทุน และปัจจัยทางด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ หากหน่วยงานมีเพียงพอและเหมาะสม ก็จะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จได้ แต่หากองค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้ขาด หรือเกิน หรือมีในปริมาณที่ไม่เหมาะสมกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ ก็จะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบกับอุปสรรคได้ ดังนั้นปัจจัยด้านสมรรถนะขององค์กรจึงแปรผันโดยตรงกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ผู้วิจัยตระหนักถึงการนำนโยบายของรัฐไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นไปที่การจัดการ (Management Model) ที่ตั้งอยู่บนทฤษฎีองค์การ ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าความสำเร็จขององค์กรที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ นั้น ต้องอาศัยโครงสร้างขององค์กรที่เหมาะสม บุคลากรที่อยู่ในองค์กรจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งด้านบริหารและด้านเทคนิคอย่างเพียงพอ นอกจากนี้้องการยังต้องมีการวางแผนเตรียมการ หรือมีความพร้อมทางด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้และงบประมาณ ซึ่งผู้ศึกษามุ่งศึกษาไปที่ผู้บริหารเทศบาลในฐานะเป็นผู้กำหนดนโยบายในเทศบาลและข้าราชการที่รับผิดชอบนโยบายเมืองน่าอยู่มาปฏิบัติโดยตรง เพื่อค้นหาว่าปัจจัยใดที่ทำให้นโยบายเมืองน่าอยู่ของเทศบาลอยู่ในเกณฑ์ไม่น่าพอใจ วัตถุประสงค์หลักที่สำคัญในการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อนำผลการศึกษาเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับการเข้ามาเป็นภาคีของสำนักงานสาธารณสุขกับเทศบาลในการพัฒนาเมืองและชุมชนที่จะประสานไปด้วยกัน เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (2555-2558) ที่มีเป้าหมายหลักสำคัญที่จะพัฒนาศักยภาพชุมชน การมีส่วนร่วมของชุมชน และคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล บางคูวัด จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาระดับการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี

สมมติฐานการวิจัย

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานีอยู่ในระดับสูง

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาในประเด็นสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี โดยมีขอบเขตในการศึกษาดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี ตามภารกิจของเทศบาล โดยศึกษาปัจจัยทรัพยากรในการบริหารจัดการของเทศบาล 5 ด้าน ได้แก่ โครงสร้าง บุคลากร งบประมาณ สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และผลผลิตของนโยบายการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ไปปฏิบัติ จำนวน 5 องค์ประกอบ ได้แก่ เมืองอยู่ดี คนมีสุข สิ่งแวดล้อมยั่งยืน การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และการบริหารจัดการที่ดี
2. ขอบเขตด้านพื้นที่ โดยศึกษาจากข้อมูลที่ได้จากพนักงานและบุคลากรของเทศบาลตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี
3. ขอบเขตด้านระยะเวลา การวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษากำหนดเวลาในการศึกษา รวบรวมข้อมูล และ วิเคราะห์ผล ด้วยระเบียบวิธีวิจัย จนเสร็จสิ้น โดยทำการศึกษาวิจัยตั้งแต่ มกราคม พ.ศ.2565 ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2565

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาจากข้อมูลที่ได้จากพนักงานหรือบุคลากรของเทศบาลตำบลตากลิ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวนทั้งสิ้น 52 คน เนื่องจากมีจำนวนไม่มาก ผู้วิจัยจึงใช้ประชากรทั้งหมดเป็นประชากรกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาจากตัวแบบการจัดการ ด้านสมรรถนะองค์การ และ ตัวชี้วัดเมืองน่าอยู่ โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทรัพยากรทางการบริหารจัดการของเทศบาล จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านโครงสร้าง บุคลากร งบประมาณ สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ ของเทศบาลในพื้นที่กระทรวงสาธารณสุข เขต 2 จำนวน 44 ข้อ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับผลการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ของเทศบาลในพื้นที่กระทรวงสาธารณสุข ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ เมืองอยู่ดี คนมีสุข สิ่งแวดล้อมยั่งยืน เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และการบริหารจัดการที่ดี จำนวน 57 ข้อ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

1. ผู้ศึกษาได้ศึกษาข้อมูลจาก เอกสาร บทความ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ การดำเนินงานเมืองน่าอยู่ และบทบาทขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงานเมืองน่าอยู่
2. กำหนดประเด็นและขอบเขตของคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และประโยชน์ของการวิจัย
3. กรอบแนวคิดในการวิจัย และสร้างเครื่องมือตามขอบเขตการศึกษา โดยขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย
4. ดำเนินการสร้างเครื่องมือฉบับร่าง
5. ผู้ศึกษานำเครื่องมือฉบับร่างที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ทางด้านที่จะทำการศึกษาพิจารณาเครื่องมือ เพื่อเป็นการทดสอบความเที่ยงตรง ครอบคลุมเนื้อหา และความถูกต้องในสำนวนภาษา
6. การหาค่าความเที่ยง (reliability) ของเครื่องมือ ภายหลังจากการนำเครื่องมือแบบสอบถามไปผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (TRY OUT) กับกลุ่มตัวอย่าง 50 ตัวอย่าง กับเจ้าหน้าที่สังกัดเทศบาลเมืองจังหวัดนนทบุรี ซึ่งไม่ใช่ตัวอย่างประชากรที่จะใช้ศึกษาแต่มีคุณลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง และนำมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบาค (α - Cronbach's coefficient) ได้ค่าแอลฟาเท่ากับ 0.97
7. ปรับแก้ไขเครื่องมือตามผลจากการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือก่อนนำไปใช้จริง

เก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาดำเนินงานดังนี้

1. ประชุมทีมงานเพื่อทำความเข้าใจข้อคำถาม
2. ทีมงานออกเก็บแบบสอบถาม ตามแผนที่กำหนด และติดตามเก็บตกแบบสอบถามที่เก็บไม่ได้ตามแผนโดยผู้ศึกษาใช้โทรศัพท์ไปประสานติดต่อและเดินทางไปเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง
3. นำเครื่องมือที่ได้มาทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ ครบถ้วน ของแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมมา เพื่อเตรียมวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

รายละเอียดในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ การดำเนินงานเมื่อน่าอยู่ และผลการดำเนินงานเมื่อน่าอยู่ ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) เสนอในรูปแบบตาราง

ผู้ศึกษาได้กำหนดช่วงการแปรผลค่าเฉลี่ยของข้อมูล โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยตามแบบของ เบสท์ (Best, J.W. .1981) ซึ่งแบ่งช่วงของการแปลผลออกเป็น 5 ช่วง ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง มีระดับการปฏิบัติมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง มีระดับการปฏิบัติปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51 – 2.51	หมายถึง มีระดับการปฏิบัติน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ ของปัจจัยทรัพยากรการจัดการของเทศบาล 5 ด้าน กับผลการดำเนินงานเมื่อน่าอยู่ โดยใช้สถิติหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) ของ Pearson's Correlation

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อใช้ Item-Total Correlation โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation) ของ Pearson's Correlation
2. สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) และ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis)

ผลการวิจัย

จากผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ไปปฏิบัติ ของเทศบาลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี ผู้ศึกษาแยกสรุปเป็นรายประเด็น ดังนี้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ภาพรวมของปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ของเทศบาลไปปฏิบัติ

ทรัพยากรทาง บริหารจัดการ	การ	(\bar{x})	(SD)	ระดับ ปฏิบัติการ	ลำดับ
ด้านโครงสร้าง		3.65	0.49	มาก	1
ด้านบุคลากร		3.56	0.46	มาก	4
ด้านงบประมาณ		3.60	0.48	มาก	2
ด้านสถานที่		3.52	0.65	มาก	5
ด้านวัสดุอุปกรณ์		3.57	0.56	มาก	3
รวม		3.58	0.52	มาก	

จากตารางที่ 1 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ของเทศบาลไปปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยทรัพยากรทางการบริหารจัดการของเทศบาล มีจำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย โครงสร้าง บุคลากร งบประมาณ สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ พบว่า ภาพรวมมีระดับการปฏิบัติในระดับ มาก โดยด้านโครงสร้างเป็นด้านที่มีระดับการปฏิบัติสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุ อุปกรณ์ ตามลำดับและด้านที่มีระดับการปฏิบัติต่ำสุดได้แก่ ด้านสถานที่ และด้าน บุคลากร ตามลำดับ

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ภาพรวมของผลการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ของเทศบาลไปปฏิบัติ

ผลการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ ของเทศบาลไปปฏิบัติ	(\bar{x})	(SD)	ระดับ ปฏิบัติการ	ลำดับ
ด้านเมืองอยู่ดี	3.62	0.45	มาก	2
ด้านคนมีสุข	3.58	0.61	มาก	4
ด้านสิ่งแวดล้อมยั่งยืน	3.51	0.50	มาก	5
ด้านเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้	3.59	0.50	มาก	3
ด้านการบริหารจัดการที่ดี	3.64	0.48	มาก	1
รวม	3.59	0.51	มาก	

จากตารางที่ 2 การศึกษาผลการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ของเทศบาลไปปฏิบัติ จำแนกตามตัวชี้วัดเมืองน่าอยู่ มีจำนวน 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย เมืองอยู่ดี คนมีสุข สิ่งแวดล้อมยั่งยืน การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และการบริหารจัดการที่ดี พบว่า ภาพรวมมีระดับผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยด้านการบริหารจัดการที่ดีมีระดับผลการปฏิบัติสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านเมืองน่าอยู่ และด้านเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ของเทศบาลไปปฏิบัติ

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	Y
X ₁	1					
X ₂	.576(**)	1				
X ₃	.526(**)	.648(**)	1			
X ₄	.398(**)	.488(**)	.469(**)	1		
X ₅	.431(**)	.536(**)	.510(**)	.419(**)	1	
Y	.496(**)	.639(**)	.672(**)	.591(**)	.603(**)	1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 3 การศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ของเทศบาลไปปฏิบัติ พบว่า ปัจจัยด้านโครงสร้าง บุคลากร งบประมาณ สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการดำเนินงานเมืองน่าอยู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยงบประมาณมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการดำเนินงานเมืองน่าอยู่ มากที่สุด

อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี ผู้ศึกษา อภิปรายผลดังนี้

1. จากการศึกษาระดับการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ของเทศบาลไปปฏิบัติ โดยศึกษาปัจจัยทรัพยากรในการบริหารจัดการ จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ โครงสร้าง บุคลากร งบประมาณ สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะเทศบาลมีความพร้อมในเรื่องงบประมาณ ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านการบริหารจัดการเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติสูงสุด จึงทำให้เกิดความพร้อมทางปัจจัยทรัพยากรในการบริหารจัดการไม่จำเป็นที่จะเป็นการจัดโครงสร้างองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในการสร้างอาคารสำนักงาน จัดจ้างเจ้าหน้าที่ในการทำงานตามภารกิจซึ่งเป็นไปตามโครงสร้างของท้องถิ่นที่วางไว้อย่างชัดเจนรวมทั้งมีวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เทพศักดิ์ บุญรัตน์ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างประสิทธิผล ของการนำนโยบายการให้บริการแก่ประชาชนไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาสำนักงานเขตของกรุงเทพมหานคร พบว่า ตัว

แปรรวมพร้อมของทรัพยากรมีอิทธิพล และสามารถอธิบายความมีประสิทธิภาพได้มากที่สุดและมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของการนำนโยบายการให้บริการแก่ประชาชนไปปฏิบัติ

2. จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ของเทศบาลไปปฏิบัติ นั้นผู้ศึกษาอภิปรายผลเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านโครงสร้างมีผลต่อการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ของเทศบาลไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก โดยการจัดสายบังคับบัญชาในแต่ละหน่วยงานในองค์การมีความชัดเจนตามโครงสร้างองค์การและโครงสร้างองค์การยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงได้ และเอื้อต่อการประสานงานระหว่างฝ่าย/กลุ่มงานต่างๆ โดยเชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กัน และมีการจัดโครงสร้างองค์การที่ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน ในการปฏิบัติงานตามภารกิจด้านต่างๆซึ่งเป็นเพราะว่า โครงสร้างและกรอบอัตรากำลังของเทศบาลกำหนดไว้ชัดเจน จากการศึกษายังพบว่า เรื่องการมีบุคลากรตามโครงสร้างการบริหารงาน/พอเพียงต่อการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามพันธกิจ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เป็นเพราะว่าผู้บริหารยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญของนโยบายเมืองน่าอยู่ ซึ่งเป็นเพราะโครงสร้างการบริหารงานบุคคลของเทศบาลยังมีลักษณะการรวมอำนาจ กล่าวคือพนักงานที่เข้ามาทำหน้าที่ส่วนหัวงความก้าวหน้าไปสู่ตำแหน่งในสถานภาพที่ดีกว่าเดิม มีการเปรียบเทียบวัดกันที่ตำแหน่งและศักดิ์ศรี หรือวัดกันด้วยขนาดขององค์การ เชื่อว่าเทศบาลใหญ่ดีกว่าเทศบาลขนาดเล็ก เงินโบนัสที่มากกว่า เป็นต้น ทักษะดังกล่าวทำให้พนักงานพยายามดิ้นรนไปสู่ตำแหน่งที่ดีกว่าเดิม เมื่อระบบบริหารงานบุคคลเปิดโอกาสในการโยกย้าย เลื่อนตำแหน่ง สอบเปลี่ยนสายงานได้ ยิ่งทำให้พนักงานขาดความผูกพันต่อหน่วยงาน และงานในตำแหน่งเดิมที่ทํายู่ จึงทำให้บุคลากรที่รับผิดชอบงานเมืองน่าอยู่ นั้นมีจำนวนน้อยและปรับเปลี่ยนหน้าที่ทุกปี ประกอบกับผู้บริหารไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของ เทพศักดิ์ บุณรัตน์ (2536) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างประสิทธิผล ของการนำนโยบายการให้บริการแก่ประชาชนไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาสำนักงานเขตของกรุงเทพมหานคร พบว่า ความซับซ้อนของโครงสร้าง มีความสัมพันธ์เชิงลบกับประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ด้านบุคลากรส่งผลต่อการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ของเทศบาลไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก โดยบุคลากรมีการปฏิบัติงานในลักษณะที่ต้องใช้ทักษะหลายด้านในการปฏิบัติงาน และบุคลากรมีความตระหนักถึงหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ บุคลากร มีความเชื่อและยอมรับในวิสัยทัศน์ เป้าหมายของหน่วยงานและมีความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติงาน และบุคลากรเต็มใจที่จะสละกำลังกายสติปัญญาในการปฏิบัติงานให้บรรลุตามภารกิจงาน ตามลำดับ เนื่องจากเทศบาลเป็นหน่วยงานที่มีโครงสร้างและการบริหารจัดการแบบราชการ ที่มีระบบ ระเบียบ ที่ชัดเจน ประกอบกับมีความคล่องตัวสูงในเรื่องการบริหารจัดการเนื่องจากเป็นนิติบุคคล ซึ่งเทศบาลมีการพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ มีการส่งบุคลากรไปฝึกอบรม ดูงาน เพื่อพัฒนางานตลอดเวลา เพื่อปรับทัศนคติของบุคลากรในการทำงานและรักองค์กร

การศึกษาพบว่าเรื่องมีการจัดระบบพี่เลี้ยงแก่บุคลากรใหม่เพื่อการเรียนรู้งานที่ปฏิบัติและวิถีชีวิตภายในหน่วยงาน เรื่องมีการจัดอบรมปฐมนิเทศบุคลากรใหม่เพื่อทราบเกี่ยวกับพันธกิจ เรื่องมีการสร้างพันธสัญญาแก่บุคลากรในการมุ่งมั่นไปสู่การบรรลุซึ่งวิสัยทัศน์และเป้าหมายขององค์กร และเรื่องการจัดบุคลากรแต่ละหน่วยงานในองค์การมีความเหมาะสมกับวุฒิและประสบการณ์นั้น มีค่าเฉลี่ยต่ำอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจาก ระบบการปฏิบัติงานของเทศบาลมีระบบและต้องเรียนรู้ด้วยตนเองจากการสังเกตและการ

ฝึกงานกับบุคลากรในฝ่ายงานของตนเอง ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งภายในองค์กร การแข่งขันกันภายในองค์กร และภาระกิจงานที่มากกว่าจำนวนบุคลากรจึงไม่มีการเอาใจใส่ในเรื่องการจัดระบบพี่เลี้ยงแก่บุคลากรใหม่ เป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องพัฒนาระบบการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร เพื่อให้บุคลากรใหม่มีความรู้ความสามารถ ปฏิบัติงานได้เร็วขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์สูงสุดของหน่วยงาน ซึ่งเป็นผลพวงที่ยังยึดติดกับตัวแบบระบบราชการที่นำมาเป็นแนวทางปฏิบัติงานระยะแรก ทำให้เกิดผลเสียต่อการพัฒนาองค์กรเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับ ธรินทร์ วรเศรษฐศักดิ์ (2562) ที่กล่าวว่า ทักษะไม่ดี จากผลกระทบในทางลบจากนโยบาย จะทำให้ไม่ค่อยให้ความร่วมมือสนับสนุนนโยบาย อีกทั้งหน่วยงานที่รับนโยบายไปปฏิบัติ มีความไม่พร้อมทั้งด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และคุณภาพของบุคลากร และทัศนคติที่มีต่อนโยบายแตกต่างกัน ทำให้นโยบายไม่ประสบความสำเร็จ

ด้านงบประมาณส่งผลต่อการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ของเทศบาลไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากโดยมีแผนการใช้งบประมาณที่การใช้งบประมาณมีความยืดหยุ่นโดยสามารถปรับลด - เพิ่ม ได้ในการดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ มีกระบวนการติดตามและเร่งรัดการใช้งบประมาณให้เป็นไปตามแผนงาน/โครงการต่างๆ และมีการประเมินผลและสรุปการใช้งบประมาณ ตลอดจนมีขั้นตอนในการปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกค่าใช้จ่ายต่างๆ มีความชัดเจนและสะดวกในการปฏิบัติ มีขั้นตอนกระบวนการตรวจสอบและติดตามการใช้งบประมาณ และมีช่องทางประชาสัมพันธ์การใช้งบประมาณเป็นระยะๆ เพื่อความโปร่งใสและกระตุ้นให้เร่งดำเนินการ ทำให้การดำเนินงานตามแผนดำเนินงานเมืองน่าอยู่มีประสิทธิภาพ

การศึกษาพบว่า เรื่องเทศบาลมีการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เนื่องจากนโยบายเมืองน่าอยู่มีเจ้าภาพที่ไม่ชัดเจนประกอบกับไม่มีงบประมาณในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ลงมาจากส่วนกลางที่สำคัญขาดการบังคับบัญชาให้เร่งรัดดำเนินการและแผนงานที่จะพัฒนาเมืองน่าอยู่ที่เจาะจงประกอบกับการทำแผนดังกล่าวเป็นเรื่องยากในองค์กรเนื่องจากความเข้าใจในตัวนโยบายเมืองน่าอยู่ จากผลวิเคราะห์ข้อมูลงบประมาณของเทศบาล พบว่า มีการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานเมืองน่าอยู่เพียงร้อยละ 4.29 เท่านั้น ซึ่งเป็นงบประมาณที่น้อยมากในการทำเมืองให้น่าอยู่ สอดคล้องกับการศึกษาของ Cheema and Dennis (1987) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้แก่ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ และการออกแบบองค์การ การสนับสนุนด้านการเมือง การเงิน และทางเทคนิคจากส่วนกลางอย่างเพียงพอ

ด้านสถานที่ส่งผลต่อการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ของเทศบาลไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีสถานที่ตั้งสำนักงานเทศบาลเหมาะสมกับสภาพชุมชน มีแผนการพัฒนาสถานที่ทำงาน “น่าอยู่น่าทำงาน” ห้องทำงานแต่ละหน่วยงานมีช่องทางอำนวยความสะดวกในการติดต่อราชการและให้บริการ อยู่ในระดับมาก เนื่องจากบุคลากรมีความรู้ความสามารถและมีการจัดสถานที่น่าอยู่น่าทำงานตามนโยบายโดยมีงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอ จึงทำให้สถานที่ของเทศบาลแต่ละแห่งมีความสวยงามและพร้อมในการให้บริการประชาชน

การศึกษาพบว่าเรื่องอาคารสำนักงานมีสภาพกว้างขวางเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน และเรื่องสภาพแวดล้อมภายในรวมถึงห้องทำงานของบุคลากรมีบรรยากาศที่ดีในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อาจเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ เช่นเทศบาลเดิมที่ยกฐานะมาจากสุขาภิบาล เทศบาลใหม่มีสถานที่

เหมาะสมสะดวกต่อการมาติดต่อใช้บริการเนื่องจากการประชาคมและเลือกพื้นที่ตั้งสำนักงานที่อยู่กลางพื้นที่และทางคมนาคมสะดวกในการมารับบริการของประชาชนในระยะเริ่มแรก ต่อมาปัจจุบันเทศบาลมีการขยายกรอบอัตรากำลังเจ้าหน้าที่และภารกิจตลอดจนเครื่องมือ เครื่องจักรเพิ่มมากขึ้น ทำให้สำนักงานและสถานที่ตั้งคับแคบลง ประกอบกับเทศบาลบางแห่งมีการจัดโครงสร้างบุคลากรในองค์กรไม่มีประสิทธิภาพยังมีการทำงานซ้ำซ้อนกัน สับเปลี่ยนสายงานบ่อย ตามอำนาจของผู้บริหารและบังคับบัญชาที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทำให้ห้องทำงานรวมถึงบรรยากาศในการทำงานน้อยลง ทัศนคติไม่ดีตลอดจนไม่มีความผูกพันกับหน่วยงานที่ตนทำงานอยู่

ด้านวัสดุอุปกรณ์ ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานนโยบายเมืองน่าอยู่ของเทศบาลไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยในกรณีนี้หน่วยงาน มีวัสดุ อุปกรณ์ ไม่เพียงพอสามารถยืมกันระหว่างหน่วยงานในเทศบาลได้สะดวก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ในแต่ละหน่วยงานในเทศบาลมี วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ เพียงพอต่อการทำงานของบุคลากร และมีการประสานการใช้ทรัพยากรระหว่างฝ่ายหรือกลุ่มงานต่างๆ โดยยึดหลักการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด คุ่มค่า เป็นเพราะบุคลากรในเทศบาลมีความรู้ความสามารถประกอบกับมีงบประมาณเพียงพอในการซื้อวัสดุสำนักงาน จึงทำให้มีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้เพียงพอต่อการใช้งานและเมื่อเกิดปัญหาขาดแคลนวัสดุในหน่วยงานสามารถยืมกันได้เนื่องจากการสะดวกในการจัดซื้อสามารถนำมาคืนให้ได้อย่างรวดเร็ว

การศึกษาพบว่า เรื่องวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ มีคุณภาพเพียงพอต่อการทำงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีระดับปฏิบัติปานกลาง อาจเป็นเพราะความเจริญทางเทคโนโลยีและวัสดุอุปกรณ์ชนิดใหม่ๆ ที่มีการใช้งานสะดวกสบายกว่า จนทำให้ปัญหาวัสดุครุภัณฑ์ที่สามารถซื้อได้ในองค์กรปรับปรุงรายการไม่ทันส่งผลให้ไม่สามารถซื้อมาใช้ได้อย่างทันทีทันใด เป็นปัญหาที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายเมืองน่าอยู่ที่สำคัญอีกปัญหาหนึ่ง เนื่องจากความเร่งด่วนของการดำเนินนโยบายจะติดขัดด้วยทรัพยากรทางการบริหาร นโยบาย ซึ่งส่งผลให้นโยบายนั้นอาจจะไม่ประสบความสำเร็จได้ตามเวลาที่กำหนด สอดคล้องกับ ชรินทร์ โภพัฒน์ตา (2562) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานนโยบายโรงพักของเราไปปฏิบัติ พบว่าหน่วยงานผู้บริหารนโยบาย คือกรมตำรวจได้สร้างระบบการวางแผน และการควบคุมนโยบาย โรงพักของเราอย่างมีหลักการและเหตุผล และสอดคล้องสัมพันธ์กัน สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลได้ในระดับหนึ่ง แต่ตัวนโยบายโรงพักของเรา ก็ยังมีข้อบกพร่องอยู่หลายประการ ประกอบกับปัญหาการด้อยสมรรถนะของสถานีตำรวจนครบาลดอนเมืองเอง ไม่ว่าจะป็นด้านบุคลากรที่ด้อยคุณภาพและมีปริมาณไม่เพียงพอ หรือด้านงบประมาณไม่เพียงพอ สถานที่มีจำกัด การขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์หรือขาดความทันสมัยของเครื่องมือเครื่องใช้ ทำให้การดำเนินงานนโยบายไปปฏิบัติ ไม่ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่กรมตำรวจได้ตั้งไว้

3. การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานนโยบายเมืองน่าอยู่ของเทศบาลไปปฏิบัติ ได้แก่ ด้านเมืองอยู่ดี ด้านคนมีสุข ด้านสิ่งแวดล้อมยั่งยืน ด้านเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และพัฒนา และด้านการบริหารจัดการที่ดี ผู้วิจัยแยกอภิปรายผล ดังนี้

ด้านเมืองอยู่ดี เทศบาลมีการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ มีการดำเนินการหรือร่วมดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด มีการพัฒนาบริการพื้นฐานที่อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาล

ออกสู่ประชาชนอย่างเพียงพอและทั่วถึงและเทศบาลมีการจัดสวัสดิการสังคมเพื่อการสงเคราะห์ ค้ำครอง ป้องกัน และพัฒนากลุ่มผู้ประสบปัญหาทางสังคมทุกกลุ่มเป้าหมาย (เด็ก สตรี ครอบครัว ผู้พิการ ผู้สูงอายุ และเด็กเร่ร่อน ฯลฯ) มีระดับผลการปฏิบัติระดับมาก เนื่องมาจากเป็นภารกิจของเทศบาลที่ต้องจัดบริการ สาธารณะตามเทศบัญญัติของเทศบาล มีการจัดทำแผนงานและงบประมาณเป็นประจำทุกปี ซึ่งเป็นแนวทาง ในการทำงานพัฒนาเมืองน่าอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษายังพบว่าเรื่องเทศบาลมีการจัดทำแผนเมือง รวมด้วยตนเอง เรื่องเทศบาลมีการจัดระเบียบเมืองหรือส่งเสริมให้เมืองมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย เรื่อง เทศบาลมีการส่งเสริมการศึกษาเรียนรู้ทั้งในและนอกระบบ และเทศบาลส่งเสริมให้คนในเมืองมีวินัยที่ดี มี ระดับผลการปฏิบัติปานกลาง เป็นเพราะว่าเทศบาลยังทำงานแบบรับนโยบายและแผนปฏิบัติงานจากสาย งานและกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น ยังมีการทำแผนเมืองด้วยตนเองจากการประชาคมที่มีส่วนร่วมจาก ประชาชนอย่างจริงจังน้อย

ด้านคนมีสุข เทศบาลมีการจัดกิจกรรมนันทนาการที่เหมาะสมแก่ทุกคนทุกเพศทุกวัยอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ เทศบาลมีการส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณธรรมและจริยธรรม เทศบาลมีการส่งเสริมและ สนับสนุนความสัมพันธ์ ที่ดีภายในครอบครัว อยู่ในระดับมาก อันเนื่องมาจากการส่งเสริมความมั่นคงทาง สุขภาพกายและจิตใจของประชาชนในพื้นที่ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจของเทศบาลเพื่อทำให้เมืองน่าอยู่ทั้ง ในเชิงรุกได้แก่การส่งเสริมให้ประชาชนทำร่างกายให้แข็งแรงและเชิงรับในการให้บริการส่งเสริมสุขภาพและ รักษาโรคตลอดจนส่งเสริมความมั่นคงทางครอบครัวและสังคมโดยการให้ความเคารพ ให้เกียรติซึ่งกันและกัน โดยจัดกิจกรรมในวันสำคัญตามประเพณีต่างๆ การศึกษายังพบว่าเรื่องเทศบาลมีการส่งเสริมให้ประชาชนมี ความรักและภาคภูมิใจในเมืองของตน และเรื่องเทศบาลมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดองค์กรชุมชน เพื่อ ร่วมพัฒนาเมืองในด้านต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีระดับผลการปฏิบัติปานกลาง นั้นเป็นเพราะความเจริญทาง เศรษฐกิจ และการเมือง ทำให้สังคมเปลี่ยนไป สังคมที่มีความรักความอบอุ่นในครอบครัวใหญ่ไปสู่ครอบครัว เล็กกลาง การย้ายถิ่นฐานในการทำงานโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ คนหนุ่มสาวไปทำงานในเมืองใหญ่ทำให้เป็น อุปสรรคในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรักและภาคภูมิใจในเมืองของตน สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ ประธานชุมชน ที่พบว่า เทศบาลให้ความสำคัญกับกิจกรรม/โครงการพัฒนาคนในชุมชนโดยใช้กิจกรรมที่ เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพชุมชนแต่ละชุมชน จากการสัมภาษณ์เจาะลึกประธานชุมชนส่วนใหญ่เห็นว่า เทศบาลมีนโยบายในการส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ อย่างเต็มที่ แต่ ส่วนใหญ่จะมีแต่คนอายุมากๆ แล้วทั้งนั้นที่ให้ความร่วมมือกับเทศบาล คนหนุ่มสาวไม่ค่อยสนใจส่วนใหญ่จะ ออกไปทำงานนอกบ้านกัน

ด้านสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน เทศบาลมีการส่งเสริมการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และสร้างจิตสำนึกใน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับประชาชนทุกกลุ่ม มีการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพที่มีอยู่ในเมืองอย่างสมดุล อยู่ในระดับมาก การศึกษาพบว่า เรื่องเทศบาลมีการใช้มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการปล่อยมลพิษจากแหล่งกำเนิด ได้แก่ บ้านเรือน ชุมชน และสถานประกอบการ เรื่องเทศบาลมีการกำจัดขยะอันตราย เรื่องเทศบาลมีการลดปริมาณขยะก่อน นำไปกำจัด และเรื่องเทศบาลส่งเสริมให้ประชาชนงดการผลิตขยะ ค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีระดับผลการปฏิบัติปาน กลาง เป็นเพราะ การออกเทศบัญญัติและการดำเนินการตามกฎหมาย พระราชบัญญัติสาธารณสุขนั้นทำได้

ยากมาก เนื่องจากผู้บริหารมาจากการเลือกตั้ง ประกอบกับเทคโนโลยีในการกำจัดขยะอันตรายมีราคาสูง มากเกินกว่างบประมาณของเทศบาลที่มีอยู่ ประกอบกับสถานที่ พื้นที่ทิ้งขยะมีจำกัด และหายากมาก ส่วน ในการจ้างบริษัทกำจัดขยะนั้น มีค่าใช้จ่ายสูงในแต่ละเดือน ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ประธานชุมชนที่ กล่าวไว้ว่า เทศบาลทุกเทศบาลไม่ว่าจะเป็นระดับตำบลหรือระดับเมืองได้ให้ความสำคัญกับแผนงาน/โครงการ ด้านสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญของแต่ละเทศบาลขึ้นอยู่กับงบประมาณที่ใช้ในโครงการ ดังกล่าว ผู้วิจัยสังเกตเห็นได้ว่างบประมาณที่ใช้จ่ายเรื่องสิ่งแวดล้อมของเทศบาลจะใช้มากที่สุดในเรื่องของการ กำจัดขยะ ส่วนนโยบายส่งเสริมฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเทศบาลให้ความสำคัญน้อย

ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ เทศบาลมีการเสริมสร้างความสมัครสมานสามัคคีระหว่างบุคลากรทุกระดับภายในองค์กรเทศบาล มีการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีด้านการบริการและจริยธรรมในการทำงานแก่ บุคลากร และมีการสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเทศบาลทุกระดับ อยู่ในระดับมาก เป็นเพราะ เทศบาลมีนโยบายและแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรให้มีความรู้ความสามารถรวมทั้งพัฒนาจิต สาธารณะในการให้พัฒนาให้บริการเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการทำงานสูงสุด การศึกษาพบว่า เรื่องเทศบาล มีการปรับปรุงหรือพัฒนาโครงสร้าง ระบบการบริหารภายในองค์กรให้เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกระดับ และเรื่องเทศบาลมีการปรับปรุงและพัฒนาการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบง่ายต่อการใช้งานจริง มี ค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีระดับผลการปฏิบัติปานกลาง นั้นเป็นเพราะการจัดการในองค์กรยังไม่มีประสิทธิภาพ กรอบ วัตถุประสงค์ยังไม่ครบตามตำแหน่ง และบุคลากรมีการสับเปลี่ยนตำแหน่งกันตลอดเวลา ทำให้การจัดเก็บ ข้อมูลที่ใช้ประโยชน์ยังไม่เป็นระบบเท่าที่ควร สอดคล้องกับ ไชยยันตร์ กัมปนาทแสนยากร (2563) กล่าวว่า เจือจางของนโยบายยากต่อการเป็นไปได้ในทางปฏิบัติเป็นผลให้ต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และบทบาท ในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ทำให้เกิดความสับสน และขาดความตั้งใจจริง ในการปฏิบัติ ตลอดจนขีดสมรรถนะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งขาดความคล่องตัว รวมทั้งปัญหาที่เป็น จุดอ่อนภายใน เช่นโครงสร้างหน่วยงานที่ไม่เอื้อต่อการปฏิบัติ ภารกิจที่ได้รับมอบหมาย การขาด แคลนทรัพยากรทางการบริหารและขาดการให้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่ อันเนื่องมาจากการขาด การสนับสนุนเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการ

ด้านการบริหารจัดการที่ดี เทศบาลให้ความสำคัญกับการติดตามผลกระทบ หรือรับฟังเสียงของ ประชาชนหลังจากการดำเนินโครงการพัฒนาต่างๆ มีการพัฒนาช่องทางหรือกลไกในการรับเรื่องร้องเรียน การสอบถาม และการแจ้งเหตุต่างๆ และมีการเตรียมความพร้อมเพื่อรับการตรวจสอบจากสำนักงานตรวจ เงินแผ่นดิน (สตง.) ซึ่งเน้นความโปร่งใส และมีความพยายามในการปรับปรุงการให้บริการ เพื่อให้เกิดความ สะดวก รวดเร็ว เป็นกันเอง อยู่ในระดับสูง ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยเห็นว่าการบริหารจัดการที่ดียังคงเป็นประเด็นปัญหาของการกระจายอำนาจในการ ปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ トラบใดที่ประชาชนยังไม่ได้มีส่วนร่วมที่แท้จริงในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมประเมิน และร่วมตรวจสอบในฐานะผู้มีส่วนได้เสียจากการบริหารและพัฒนา การศึกษาพบว่าเรื่องเทศบาลสามารถ ดำเนินการโครงการได้เสร็จตามแผนงานที่วางไว้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ระดับการปฏิบัติปานกลาง เป็นเพราะความ ล่าช้าของระบบการปฏิบัติงาน การขออนุมัติโครงการการประมูล การก่อสร้าง และการส่งงานจ้าง รวมถึง การเบิกจ่าย สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ประธานชุมชนพบว่า การบริหารจัดการของเทศบาลส่วนใหญ่เป็นไป

ตามนโยบายผู้บริหารของเทศบาล โครงการพัฒนาเทศบาลในแผน 3 ปี ส่วนใหญ่จะใช้งบประมาณไปในโครงการที่เกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ระบบถนน ประปา ระบบกำจัดมลพิษ ขยะ และการสร้างอาคารสำนักงาน ไม่โปร่งใส ไม่สามารถควบคุมผู้รับเหมาได้ ส่วนใหญ่งานเกินกำหนดเวลา และมีส่วนร่วมของชุมชนในการวางแผน ติดตาม ประเมิน ตรวจสอบ ค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่มีผลประโยชน์ร่วมกัน จึงทำให้โครงการต่าง ๆ ไม่เสร็จตามแผนที่วางไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ด้านโครงสร้าง เนื่องจากเทศบาลเป็นหน่วยงานที่มีภาระงานมาก จึงควรกำหนดอัตรากำลังตามโครงสร้างการบริหารงานให้พอเพียงต่อการดำเนินงานเมืองน่าอยู่ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามพันธกิจ รวมถึงมีการบรรยายลักษณะงาน (Job Description) ที่ชัดเจน พร้อมมีคู่มือการปฏิบัติงาน

1.2 ด้านบุคลากร เทศบาลควรมีการจัดระบบที่เลี้ยงแก่บุคลากรใหม่เพื่อการเรียนรู้งานที่ปฏิบัติ และวิถีชีวิตภายในหน่วยงาน อีกทั้งมีการจัดอบรมปฐมนิเทศบุคลากรใหม่ ให้ทราบเกี่ยวกับพันธกิจและบทบาทหน้าที่ เพื่อสร้างพันธสัญญาให้แก่บุคลากรในการมุ่งมั่นไปสู่การบรรลุซึ่งวิสัยทัศน์และเป้าหมายขององค์กรในการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ไปปฏิบัติ

1.3 ด้านงบประมาณ เทศบาลจำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณระหว่างค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกับค่าใช้จ่ายงานบริหารอยู่ในระดับเหมาะสม และมีการบริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะงบประมาณดำเนินงานเมืองน่าอยู่ต้องจัดสรรเพิ่มและอาจทำแผนบูรณาการกับโครงการนโยบายอื่นๆ

1.4 ด้านสถานที่ เทศบาลควรมีอาคารสำนักงานที่มีสภาพกว้างขวาง เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน อีกทั้งสภาพแวดล้อมภายใน เช่น ห้องทำงานของบุคลากร ควรมีบรรยากาศที่ดีเพื่อจูงใจให้เกิดการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ โดยจัดสถานที่ตามโครงสร้างงานด้วยบุคลากรภายในเอง

1.5 ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ ควรจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ที่มีคุณภาพเพียงพอต่อการทำงาน รวมถึงนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ให้เหมาะสมกับงานตลอดเวลา

1.6 ด้านเมืองอยู่ดี เทศบาลควรมีการจัดทำแผนเมืองรวมด้วยตนเอง อีกทั้งมีการจัดระเบียบเมืองหรือส่งเสริมให้เมืองมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย รวมถึงส่งเสริมการศึกษาเรียนรู้นอกระบบโรงเรียนและตามอัยาศัย และส่งเสริมให้คนในเมืองมีวินัยที่ดี

1.7 ด้านคนมีสุข เทศบาลควรส่งเสริมให้ประชาชนมีความรักและภาคภูมิใจในเมืองของตน โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดกลุ่มหรือองค์กรชุมชน เพื่อร่วมพัฒนาเมืองในด้านต่างๆ

1.8 ด้านสิ่งแวดล้อมยั่งยืน เทศบาลควรมีการใช้มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการปล่อยมลพิษจากแหล่งกำเนิด ได้แก่ บ้านเรือน ชุมชน และสถานประกอบการ โดยเพิ่มพื้นที่สีเขียว ในเมืองที่เอื้อต่อการใช้ประโยชน์ได้จริง และกระจายทั่วถึงชุมชน

1.9 ด้านการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และพัฒนา เทศบาลควรมีการปรับปรุงหรือพัฒนา โครงสร้าง และ/หรือ ระบบการบริหารภายในองค์กรให้เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกระดับ และมีการปรับปรุงและพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ และง่ายต่อการใช้งานจริง

1.10 ด้านการบริหารจัดการที่ดี เทศบาลควรดำเนินการตามแผนงาน/โครงการให้เสร็จตาม แผนงานที่วางไว้ (อย่างน้อยร้อยละ 80) และใช้มาตรการทางกฎหมายมาเป็นเครื่องมือในการจัดการหรือ แก้ไขปัญหาเฉพาะของเมือง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยถึงรูปแบบของการประเมินผลและการตรวจสอบผลการดำเนินการของ นโยบายพัฒนาต่างๆ ที่ดำเนินการโดยเทศบาลว่ารูปแบบใดจึงจะสร้างการพัฒนาได้อย่างครอบคลุมที่สุด โดย เน้นหลักธรรมาภิบาล

2.2 ควรศึกษาวิจัยประเมินผลโดยการใช้รูปแบบการประเมินผลของซีป (CIPP Model) หรือ รูปแบบอื่นๆ จะทำให้ทราบข้อดีและข้อบกพร่องของพลังชุมชนกับการพัฒนาเมือง เพื่อที่จะนำผลการวิจัยไป ปรับปรุงในครั้งต่อไป ให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพอย่างสูงสุด

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบการนำนโยบายเมืองนำอยู่ของเทศบาลในพื้นที่กระทรวงสาธารณสุข กับเทศบาลในพื้นที่อื่นๆ เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการเมืองนำอยู่ให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละชุมชน/ ท้องถิ่น

บรรณานุกรม

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2552). **วารสารการส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม.**

สืบค้นเมื่อ 3 เมษายน 2552, จาก <http://hospital.moph.go.th/wangnuat/otherpage/Healthy%20City.html>

ชรินทร์ โกพัฒน์ตา. (2562). **การศึกษาการนำนโยบายโรงพักของเราไปปฏิบัติ** ศึกษารณณ์

สถานีตำรวจดอนเมือง. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไชยยันตร์ กัมปนาทแสนยากร. (2563). **แนวคิดและหลักการดำเนินงานเมืองนำอยู่.**

เอกสารประกอบการอบรมโครงการเมืองนำอยู่. กรุงเทพฯ : กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.

เทพศักดิ์ บุญรัตพันธ์. (2562). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างประสิทธิผลของการนำนโยบายการ**

ให้บริการแก่ประชาชนไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร.

ดุชนันท์พัฒนาบริหารศาสตรดุชนันท์บัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

พรทิพย์ ล.วีระพรรค. (2540). **การประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบาย การจัดระบบควบคุม**

แรงงานต่างชาติดังกล่าว. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ระริน วรเศรษฐ์ศักดิ์. (2562). **ระบบเศรษฐกิจไทย: ลักษณะและปัญหา.** กรุงเทพฯ:

- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
วรเดช จันทรศร. (2551). **ทฤษฎี การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : บริษัท
พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย (2544). **เทศบาลเมืองน่าอยู่ 2544-2545**. เอกสาร
อัดสำเนา.
สุวิมล ตีรกานันท์. (2549). **ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวทางสู่การปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเมืองแห่งชาติ. (2543). **แนวทางการพัฒนาเมืองน่าอยู่และชุมชน
น่าอยู่อย่างยั่งยืน**. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี. โรงแรมปรีnceพาเลซ
กรุงเทพมหานคร.
อาคม ใจแก้ว. (2533). **การนำนโยบายไปปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้: ศึกษาปัจจัยที่
ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จ**. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตร์ดุสิตบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา, มหาวิทยาลัยบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
Cheema, G. Shabbir, and Dennis, A. Rondinelli. (1983). **Implementation
Decentralization Programmes in Asia : Local Capacity for Rural
Development**. Nagoya, Japan : United Nations Center for Regional
Development.